

[Veistrup.]

Det ærede Medlem skulde prøve at gaa ud og tale med en Flok mindre Landbrugere, saa kunde det være, han fik en anden Opfattelse. Det kunde i det hele taget være, at det ærede Medlem kunde lære lidt af en Gang imellem at komme i en Forsamling af mindre Landbrugere; i hvert Fald vilde han sikkert i en saadan Kreds ikke faa bekræftet den Opfattelse, at de Kornpriser, vi har, skulde være for lave.

Det ærede Medlem føjede til, at ingen var i Tvivl om, at det var de Konservative, som havde rejst Kravet om en Korntold. Det er rigtigt, men det triste er — men det er jo i Overensstemmelse med det gamle Ord, at Utak er Verdens Løn —, at nu, da vi har faaet den, og det har jo bl. a. været for at takkes de Konservative, siger man fra den Side: Hus forbi, det kan vi ikke have med at gøre! Det er noget vanskeligt at tilfredsstille de Konservative, naar de slet ikke vil have med det at gøre, skønt vi netop saa gerne vilde imødekomme dem.

Endvidere gjorde det ærede Medlem gældende, at hans Parti ingenlunde var blindt for Arbejdsløshedens Ulykker, og et andet Sted, at hvis Venstre blot havde fulgt de Konservative, var Prisen blevet langt mere rimelig. Jeg synes ikke, de to Udtalelser staar godt til hinanden. Det ærede Medlem hævder altsaa, at han og hans Meningsfæller har et aabent Øje for de arbejdsløses vanskelige Kaar, men samtidig siger han, at Venstre skulde have staaet fast sammen med de Konservative og hindret den Arbejdsløshedshjælp, der her er Tale om, og som de 3 Partier altsaa er enedes om. Jeg hørte nok, det ærede Medlem lagde Vægt paa, at Hjælpen skulde uddeles gennem Kommunerne, men det kan aabenbart ikke være Princippet alene, det ærede Medlem hænger sig i; det maa vel være, fordi det ærede Medlem ikke mener, det kan lade sig gøre at ofre det Beløb, her er Tale om, paa de arbejdsløse.

Det ærede Medlem sluttede med at gøre opmærksom paa, at det, der her foreligger, ligner Januar-Forliget. Hvis det er rigtigt, og hvis dette Forlig vil faa de samme Følger, som Januar-Forliget fik, saa skulde det ærede Medlem stemme derfor sammen med os andre, thi der er ingen Tvivl om, at der efter Januar-Forliget kom betydelig Gang i Erhvervslivet, og at dette Forlig i det hele havde mange heldige Virkninger, baade erhvervsmæssigt og psykologisk. Jeg tror, det er rigtigt, at det foreliggende Forlig ligner Januar-Forliget, og at det vil faa samme heldige Virkninger. Jeg anbe-

falder paa mit Partis Vegne Lovforslaget til en hurtig Behandling her i Tinget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de 3 Ordførere for Venstre, Socialdemokratiet og Det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Desværre kan jeg ikke takke det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), som talte for Det konservative Folkeparti, idet det ærede Medlem jo gik stærkt imod Lovforslaget. Det ærede Medlem sagde, at han alene paa Grund af den Sammenknytning af de forskellige Forslag, der var foretaget, maatte gaa imod, og hævdede meget bestemt, at der ikke var nogen naturlig Forbindelse mellem disse Forslag. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan sige noget saadant. Vi er jo dog sikkert fra alle Sider i denne Sal enige om, at Landbrugskrisen og Arbejdsløshedsspørgsmaalet hører meget nøje sammen. Vi er sikkert enige om, at det er de 2 største Onder, vi har at kæmpe med for Øjeblikket, og man kan nu engang ikke, for at hjælpe paa Landbrugskrisen, gennemføre Foranstaltninger, der gaar ud paa at hæve de indenlandske Priser, uden samtidig at være klar over, at dette medfører endnu vanskeligere Kaar for de arbejdsløse end tidligere. Derfor er der en nøje Sammenhæng mellem Landbrugskrisen og Arbejdsløsheden. Vil man hjælpe paa den første gennem Prishævninger, er det ganske naturligt og konsekvent, at man samtidig maa tænke paa de arbejdsløse.

Dernæst vil jeg gerne minde det ærede Medlem om, at det jo ikke er første Gang, vi her i Rigsdagen under denne 3-aarige Krise har været enige om, at der var en saadan Sammenhæng. Det er sket tre Gange tidligere, og de to Gange har det ærede Medlems Parti været med til at gennemføre Forslag, der netop gik ud paa Støtte til de to Sider af Samfundet. Derfor forstaar jeg ikke, at man nu pludselig er blevet indstillet paa, at disse to Ting er for langt fra hinanden, saa at man ikke kan behandle dem under eet.

Det ærede Medlem rettede et enkelt Spørgsmaal til mig. Det gik ud paa, om det er Meningen ved Opkrævningen af Afgiften for Hveden, som er foreslaaet at skulle fastsættes i Forhold til Cif-Prisen for den bløde Hvede, at opkræve den samme Afgift for den haarde Hvede. Ja, det er Meningen, og det findes udtrykt i § 2, Stk. 1, i det sidste Punktum, hvor der staar:

„Cif-Prisen skal være den laveste for hver enkelt af Kornsorterne.“